

‘Kayak’ in de Beursschouwburg

VALLEN EN FALEN IN VELE VERHALEN

In hun nieuwe productie ‘Kayak’ peilen theatermakers Bernard Van Eeghem, Katja Dreyer en Chaterine Graindorge naar de noties van ‘falen’ (to fail) en ‘vallen’ (to fall).

Julie RODEYNS

Deze termen liggen volgens Van Eeghem niet voor niets dicht bij elkaar. Hun relatie heeft alleszins al vaker kunstenaars geïnspireerd. Bij de Nederlandse conceptuele kunstenaar Bas Jan Ader (1942- 1975) dient fysiek vallen als metafoor voor het falen. Met een fiets in een Amsterdamse gracht tuimelen, uit een boom of van een dak vallen...: hij documenteerde zijn acties uitgebreid via

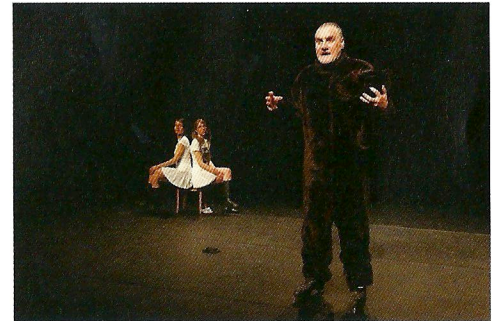
foto en film. Zijn verhaal eindigt tragisch. Tijdens een performance waarin hij met een kleine zeilboot van Amerika naar Europa vaart, slaat hij overboord.

Zijn wedervaren vormde één van de inspiratiebronnen voor Van Eeghem, Dreyer en Graindorge. Van Eeghem: “Het verhaal van Ader vertoont vele gelijkenissen met dat van Andrew Mc Auley, een andere inspiratiebron. Mc Auley was een avonturier die per kayak de gevaarlijke zee tussen Tasmanië en Nieuw Zeeland wou overbruggen. Hij is nooit op zijn bestemming aangekomen. Beter verging het Philippe Petit, een koorddanser die in ’74 tussen de twee torens van het New Yorkse World Trade Center wandelde. Hij mocht niet falen – in zijn geval inwisselbaar met vallen – en dat deed hij ook niet. Dat maakt zijn stunt er niet minder roekeloos om.”

Op het podium mixen de makers de lotgevallen van deze personen met eigen verhalen en ervaringen. “We werkten als een collectief: alles praatten we samen door. We hebben uiteenlopende achter-

gronden, vertegenwoordigen verschillende generaties en verschillende ideeën op het thema.” Hoe kan je dergelijke extreme stunts plaatsen en begrijpen? Dat bleek voor het trio een belangrijke vraag. “De grens tussen een berekend risico en overmoedigheid is soms erg dun.”

Van Eeghem ziet tevens linken met extase: “Een van de meest pakkende momenten uit de documentaire gebaseerd op de beelden van de camera die Mc Auley op zijn kayak had gemonteerd, is wanneer hij op het laatste moment dat hij nog terug zou kunnen keren, de onherroepelijke beslissing neemt om toch door te gaan. Het verlangen om de grenzen van je lichaam te overstijgen: het is een droom die mensen najagen maar die erg gevaarlijk is. Ook raakpunten met de tragiek van de nietigheid van de mens ten opzichte van de natuur en het vechten tegen de dood, komen om de hoek piepen.” Van daar is het een kleine stap naar filosofische ideeën en existentiële vragen. Toeval of niet dat Mc Auley in zijn kayak het Tractatus Logico-Philosophicus van Wittgenstein had mee-

BERNARD VAN EEGHEM, CATHERINE GRAINDORGE EN KATHARINA DREYER, ‘KAYAK’, 2011, FOTO: ALICE PIEMME

genomen? Dat werkje vangt aan met de zin: ‘De wereld is alles wat het geval is.’ Ook op die tekst denken de makers in de voorstelling door.

Bernard Van Eeghem, Catherine Graindorge en Katharina Dreyer, ‘Kayak’, op 16, 17 en 20 december (première) in Beursschouwburg, A. Ortsstraat 20-28, Brussel, www.beursschouwburg.be. In de loop van januari- februari 2012 op tournee (o.a. KcNona Mechelen, Théâtre de la Tanneurs), zie: www.margaritaproduction.be